

การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้วยการเรียนรู้ผสมผสาน แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน
โดยการเล่านิทาน สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนพระกุมารเยซูขอนแก่น
The Promoting Creative Thinking by Using Blended learning by Storytelling
for Kindergarten Level 3 Students of Infant Jesus School Khon Kaen

ศันสนีย์ สว่างวัฒนกุล¹ ประวิทย์ สิมมาทัน² ขจรพงษ์ ร่วมแก้ว³

Sansani Sawangwatthanakun¹, Prawit Simmatun², Khajonpong Ruamkaew³

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Rajabhat Maha Sarakham University

Author for Correspondence: E-mail: sansniyswangwathnkul@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาปฏิบัติการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้วยการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐานโดยการเล่านิทาน 2) เพื่อศึกษาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนด้วยการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐานโดยการเล่านิทานและ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้วยการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน โดยการเล่านิทาน กลุ่มเป้าหมายการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนพระกุมารเยซูขอนแก่น จำนวน 26 คน ซึ่งเป็นการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบบันทึกอนุทินของผู้เรียน แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ แบบบันทึกการจัดการเรียนรู้ ใบงานกิจกรรมเล่านิทาน และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานโดยการเล่านิทาน โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) กระตุ้นความสนใจ 2) ตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ 3) ค้นคว้าและคิด 4) นำเสนอ 5) ประเมินผล โดยแต่ละขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้เป็นการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ นำไปสู่การค้นคว้าหาความรู้ เชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองเพิ่มสูงขึ้น 2) ผลการศึกษาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนมีระดับความคิดสร้างสรรค์อยู่ในระดับมาก และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งนี้อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.53)

คำสำคัญ: ความคิดสร้างสรรค์; การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน; การเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน

Received:28/03/2566, Revised:22/07/2566, Accepted: 24/07/2566

Abstract

The purposes of the research were to 1) study the practice the promoting creative thinking by using blended learning by storytelling, 2) study the creativity of students with practice the promoting creative thinking by using blended learning by storytelling, and 3) study students' satisfaction with practice the promoting creative thinking by using blended learning by storytelling. The participants were 26 kindergarten level 3 students of Infant Jesus School Khon Kaen, the research design followed action research procedure. The apparatuses were used in the research: learning plan, learner record form, behavior observation form, creative test, learning management record, Activity Sheet: Storytelling and Satisfaction questionnaire. The statistics used in the research were average and standard deviation.

The research findings showed that 1) practice the promoting creative thinking by using blended learning by storytelling by organizing activities in 5 steps; 1) stimulating interest, 2) identify problems interest grouping, 3) research and thinking, 4) presentation and 5) evaluation. Each step of the learning activity is a student - centered teaching. It stimulates the interest of students, which leads to the discovery of knowledge and can be associated with things on their own. 2) The results of the study of students' creativity revealed that students had a high level of creativity. 3) the students were satisfied with this learning activity at a the highest satisfaction level. (\bar{x} = 4.53, S.D. = 0.53)

Keywords: Creative Thinking; Blended Learning; Creativity-Based Learning

1. บทนำ

ปัจจุบันความคิดสร้างสรรค์มีความจำเป็นต่อคนทุกคนทั้งในด้านการเรียนรู้ การทำงาน การดำรงชีวิต รวมไปถึงสังคม และประเทศชาติเพราะโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากหลายด้าน โดยเฉพาะความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ซึ่งเป็นฐานในการแสวงหาความรู้ และนำมาซึ่งการสร้างสรรค์งานใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ทั้งแก่ตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ความคิดสร้างสรรค์มีได้ติดตัวบุคคลมาตั้งแต่เกิด แต่สามารถพัฒนาได้ด้วยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอตั้งแต่เล็กจนโต และผู้ที่ทำหน้าที่ฝึกการคิดสร้างสรรค์โดยตรงส่วนใหญ่ก็คือ ครูผู้สอน เป็นผู้ที่ทำหน้าที่ในการจัดการเรียนรู้ และฝึกทักษะการคิด ให้ แก่ผู้เรียนทุกระดับ นักเรียนอนุบาลช่วง 6 ขวบแรกของชีวิต เป็นระยะที่มีจินตนาการสูง ศักยภาพด้านความคิดสร้างสรรค์กำลังพัฒนา หากได้รับการจัดประสบการณ์ หรือกิจกรรมที่เหมาะสมต่อเนื่องเป็นลำดับ ก็เท่ากับเป็นการวางรากฐานที่มั่นคง สำหรับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนในวัยต่อมา (เยาเวพา เดชะคุปต์, 2542: 86) ตามทฤษฎีพัฒนาการของ กิลฟอร์ด (Guilford, 1959: 145-151, อ้างใน กรรณิการ์ สุขุม, 2533)

ความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถทางสมอง ในการคิดหลายทิศทางซึ่งมีองค์ประกอบ ความสามารถในการริเริ่ม ความคล่องในการคิด ความยืดหยุ่นในการคิด และความสามารถในการแต่งเติมและให้คำอธิบายใหม่ ที่เป็นการติดตามหลักเหตุผลเพื่อหาคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว แต่องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของความคิดสร้างสรรค์คือ ความคิดริเริ่ม การฟังนิทานยังช่วยส่งเสริมให้เด็กเกิดการพัฒนาทางด้านภาษา ทั้งการฟัง การพูดและการอ่าน เกิดจากการพัฒนาทางด้านสังคมช่วยสร้างสัมพันธภาพที่ดีของผู้ฟังและผู้เล่า แม่กับลูก ครูกับศิษย์ ตลอดจนช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านอื่น ๆ อีกการจัดกิจกรรมเล่านิทานสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นกิจกรรมที่สำคัญและใช้มากในการเรียนการสอนในระดับปฐมวัยเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมความคิดช่วยให้เด็กคิดอย่างมีจินตนาการ ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้ฟังมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นการพัฒนาทักษะทั้งการฟัง การพูด กล้าแสดงออกและเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดสร้างสรรค์อีกทั้งเป็นการสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้เล่าและผู้ฟังได้ดีที่สุด (สันทพันธ์ อรุณธารี, 2542)

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการจัดการเรียนการสอนและสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนระดับชั้นอนุบาล 3/1 โรงเรียนพระกุมารเยซู จังหวัดขอนแก่น โดยใช้แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ The Test for Creative Thinking Drawing Production (TCT-DP) ที่สร้างขึ้นโดย Jellen and Urban (1989: 78-86) ปรับปรุงโดย ขจรพงษ์ ร่วมแก้ว (2559) กับนักเรียน จำนวน 26 คน พบว่า ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์อยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง อีกทั้งกระบวนการเรียนการสอนมีการกระตุ้นความสนใจ ให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถทางการคิดอยู่ในระดับควรเสริม ดังนั้นผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว และต้องการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการสร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ สามารถคิดอย่างเป็นขั้นเป็นตอน มองลักษณะของเนื้อหาที่เรียนในหลากหลายมุม สร้างเทคนิคในการจดจำที่น่าสนใจได้ กระบวนการที่จะสามารถส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ได้ ต้องมีการกระตุ้นด้วยเหตุการณ์หรือสถานการณ์ปัญหาที่สามารถเข้าถึงผู้เรียนได้จริง ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติลงมือศึกษา ซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับผลลัพธ์ดังกล่าวคือ การจัดการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐานโดยการเล่านิทาน การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานจะมีประสิทธิภาพมาก ยิ่งขึ้น ถ้ามีการอำนวยความสะดวกกับผู้เรียน โดยลดข้อจำกัดของการเรียนรู้ที่อยู่ภายในห้องเรียนเท่านั้น ซึ่งการจัดการ เรียนรู้แบบผสมผสานจะเป็นตัวสนับสนุนให้การศึกษา ค้นคว้าข้อมูลเปิดกว้างมากยิ่งขึ้น เป็นการรวมกันของการเรียนแบบ เฝื่อนหน้าแบบดั้งเดิมและการเรียนแบบออนไลน์ ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี เพราะมีการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งผู้เรียนจะมีอิสระในการเรียนรู้ สามารถเข้าไปทบทวนบทเรียนได้ตามต้องการมีการใช้สื่อที่หลากหลายเช่นในรูปแบบ ออนไลน์ ผู้เรียนสามารถค้นคว้าแหล่งข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตได้อย่างอิสระ (ชีวิน ดินนังวัฒนะ, 2555: 89-96)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้วยการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐานโดยการเล่านิทาน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนอนุบาล การเล่านิทานทำให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนาน เพลิดเพลิน และนิทานยังช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะทางการคิด กล้าแสดงออกและนิทาน จะสร้างสรรค์นิสัยรักการอ่าน เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดพัฒนาการที่ดีตามวัยของนักเรียน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญาและสังคม โดยเฉพาะพัฒนาการด้านความคิด

อย่างสร้างสรรค์ และเป็นแนวทางเสริมสร้างศักยภาพนักเรียนอนุบาลให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ การพัฒนาการเรียน ส่งเสริมทักษะ ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักชื่นชม และมีทัศนคติที่ดี ให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนเรียนรู้ และค้นคว้าวิธีการด้วยตัวเอง เพื่อให้เกิดประสบการณ์ และนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้และอาจเป็นแนวทางสำหรับครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในระดับอนุบาลใช้สำหรับส่งเสริมนักเรียนอนุบาลให้มีความสามารถซึ่งเป็นฐานที่จะพัฒนาไป สู่ขั้นต่อ ๆ ไปได้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1 เพื่อศึกษาปฏิบัติการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้วยการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน โดยการเล่านิทาน สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนพระกุมารเยซูขอนแก่น

1.2 เพื่อศึกษาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนด้วยการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน โดยการเล่านิทาน

1.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้วยการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐานโดยการเล่านิทาน

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนพระกุมารเยซูขอนแก่น สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 26 คน

3.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐานโดยการเล่านิทาน

ตัวแปรตาม คือ ความคิดสร้างสรรค์และความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐานโดยการเล่านิทาน สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนพระกุมารเยซูขอนแก่น

3.3.2 แบบบันทึกอนุทินของผู้เรียน

3.3.3 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน

3.3.4 แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์

3.3.5 แบบบันทึกการจัดการเรียนรู้

3.3.6 แบบสอบถามความพึงพอใจ

1) แบบสังเกตพฤติกรรม โดยกำหนดขอบข่ายพฤติกรรมการเรียนรู้ มีการสังเกต 5 ประเด็น ดังนี้

1.1 ความกระตือรือร้นของผู้เรียน

1.2 การร่วมแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน

1.3 ความรับผิดชอบของผู้เรียน

1.4 ความตรงต่อเวลาของผู้เรียน

1.5 สนุกสนานกับกิจกรรมของผู้เรียน

กำหนดเกณฑ์การวัดระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยใช้มาตรา ส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนและการแปลผล คือ

3 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมอยู่ในเกณฑ์ ดี

2 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมอยู่ในเกณฑ์ พอใช้

1 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมอยู่ในเกณฑ์ ควรเสริม

สามารถนำคะแนนมาแปลความหมายได้ตามเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2547)

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.00 หมายถึง พฤติกรรมอยู่ในเกณฑ์ ดี

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง พฤติกรรมอยู่ในเกณฑ์ พอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง พฤติกรรมอยู่ในเกณฑ์ ควรเสริม

2) แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ TCT-DP ซึ่งลักษณะของแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์นี้ จะให้ผู้เข้ารับการทดสอบใช้กระดาษและดินสอ โดยใช้ทดสอบรายบุคคล ในการทดสอบจะมีระยะเวลา 15 นาที โดยผู้ทดสอบอ่านทำความเข้าใจ แล้วลงมือวาดภาพ โดยผู้วิจัยจะทำการจดบันทึกเวลา แสดงความสามารถทางการคิดอย่างมีสาระ ด้วยการต่อเติมภาพที่กำหนดให้ ซึ่งเป็นกรอบสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาดประมาณ 5x5 ตารางนิ้ว ภายในกรอบสี่เหลี่ยมนี้ จะมีภาพเส้นและจุดอยู่ 5 แห่ง และอยู่นอกกรอบอีก 1 แห่ง รวมเป็น 6 แห่ง

กำหนดการวัดให้คะแนนแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์แบ่งเป็นเกณฑ์ 11 ข้อ ดังนี้

ลำดับ	รายการ	ประเด็นวัดความคิดสร้างสรรค์ (ตามทฤษฎีของ Jellen and Urban ปรับปรุงโดย ขจรพงษ์ ร่วมแก้ว)
1.	การต่อเติม (Cn : Continuations)	ความคิดละเอียดลออ
2.	ความสมบูรณ์ (Cm : Completions)	ความคิดละเอียดลออ
3.	ภาพที่สร้างขึ้นใหม่ (Ne : New Elements)	ความคิดละเอียดลออ
4.	การต่อเนืองด้วยเส้น (Cl : Connections made with Lines)	ความคิดละเอียดลออ
5.	การต่อเนืองที่ทำให้เกิดเรื่องราว (Cth : Connections made that Contribute to a theme)	ความคิดละเอียดลออ
6.	การข้ามเส้นกั้นเขตโดยใช้ชิ้นส่วนที่กำหนดให้นอกกรอบใหญ่ (Bid : Boundary Breaking Fragment- dependent)	ความคิดยืดหยุ่น
7.	การข้ามเส้นกั้นอย่างอิสระ โดยไม่ใช้ชิ้นส่วนที่กำหนดให้นอกกรอบใหญ่ (Bfi : Boundary Breaking being Fragment-dependent)	ความคิดยืดหยุ่น
8.	การแสดงความคิดลึก ไกล - ไกล หรือมิติของภาพ (Pe : Perspective)	ความคิดยืดหยุ่น

9.	อารมณ์ขัน (Hu : Human)	ความคิดยืดหยุ่น
10.	การคิดแปลกใหม่ไม่ติดตามแบบแผน (Uc : Unconventionality)	ความคิดริเริ่ม
11.	ความเร็ว (Sp : Speed)	ความคิดคล่องแคล่ว

ความคิดริเริ่ม คะแนนเต็ม 12 คะแนน ความคิดคล่องแคล่ว คะแนนเต็ม 6 คะแนน ความคิดยืดหยุ่น คะแนนเต็ม 24 คะแนน และความคิดละเอียดลออ คะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยคะแนนรวมของแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ คือ 72 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินระดับความคิดสร้างสรรค์ของแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ ดังนี้

คะแนนรวมต่ำกว่า 24 คะแนน หมายถึง มีความคิดสร้างสรรค์ในระดับต่ำ

คะแนนรวมอยู่ระหว่าง 25-48 คะแนน หมายถึง มีความคิดสร้างสรรค์ในระดับปานกลาง

คะแนนรวมอยู่ระหว่าง 49-72 คะแนน หมายถึง มีความคิดสร้างสรรค์ในระดับสูง

3) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนเพื่อประเมินความคิดเห็นและประเมินความพึงพอใจ โดยสร้างแบบวัดมาตรฐานตามค่า ตามวิธีลิเคิร์ตชนิด 5 ระดับ คือ (ไพศาล วรคำ, 2559) ระดับความพึงพอใจมากที่สุด ระดับความพึงพอใจมาก ระดับความพึงพอใจปานกลาง ระดับความพึงพอใจน้อย ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มาวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจ โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีรายละเอียดการแปลผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยแบบวัดมาตรฐานตามค่า ตามวิธีลิเคิร์ตชนิด 5 ระดับ คือ

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐานโดยการเล่านิทาน สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนพระกุมารเยซูขอนแก่น โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ตามแนวคิดของ Kemmis and McTaggart ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นการวางแผน (Plan) ขั้นปฏิบัติการ (Action) ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติการ (Reflect) มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

วงรอบปฏิบัติการ	กิจกรรม	เครื่องมือ
ก่อนปฏิบัติการ แต่ละวงรอบ	1. ศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น 2. กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหา 3. วางแผนดำเนินการ และสร้างเครื่องมือ	1. แบบสังเกตการณ์จัดกิจกรรม 2. แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์
1	<p>ขั้นการวางแผน (Plan) วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>ขั้นปฏิบัติการ (Action) 1. ดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ 2. ทดสอบความคิดสร้างสรรค์</p> <p>ขั้นการสังเกตการณ์ (Observe) 1. สังเกตการณ์ระหว่างดำเนินการจัดกิจกรรมในวงรอบ 2. ใช้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect) 1. วิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ 2. สรุปปัญหาและแนวทางแก้ไขเพื่อปรับปรุงการจัดกิจกรรมในวงรอบถัดไป</p>	1. แผนการจัดการเรียนรู้ 2. แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ 3. แบบบันทึกการจัดการเรียนรู้ 4. แบบบันทึกอนุทินของผู้เรียน 5. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน 6. แบบสอบถามความพึงพอใจ (วงรอบสุดท้าย)

การวิจัยครั้งนี้มีระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ผู้วิจัยกระทำในชั้นเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษาที่ 2564 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระยะเวลาการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล

กิจกรรม	ระยะเวลา (พฤษภาคม 2564 - กุมภาพันธ์ 2565)									
	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.
1. สังเกตและศึกษาสภาพปัญหาในชั้นเรียน	←									
2. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง		←								
3. ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนและสร้างแผนการจัดการเรียนรู้			←							

4. ปฏิบัติการวงรอบที่ 1							←			
5. ปฏิบัติการวงรอบที่ 2								←		
6. สอบถามความพึงพอใจ								←		
7. สรุปผลการวิจัย								←		

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

3.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ข้อมูลจากการบันทึกของผู้วิจัย เป็นข้อมูลที่ได้จากการบันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ แบบบันทึกอนุทินของผู้เรียน และใบงานที่มอบหมาย นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่กล่าวมานั้น มาทำการวิเคราะห์ วิเคราะห์ ตีความ สรุปผลและประเมินผล โดยจะถูกนำเครื่องมือเหล่านี้ไปใช้เก็บข้อมูลในการปฏิบัติการแต่ละวงรอบ เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาล้วนนำไปปรับปรุงใช้ในวงรอบถัดไป

3.5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1) การวิเคราะห์หาคะแนนแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน โดยสถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมายระดับของความคิดสร้างสรรค์ ดังนี้ (Jellen and Urban, 1989, อ้างถึงใน ขจรพงษ์ ร่วมแก้ว, 2559, น. 153)

คะแนนรวมต่ำกว่า 24 คะแนน หมายถึง มีความคิดสร้างสรรค์ในระดับควรเสริม

คะแนนรวมอยู่ระหว่าง 25-48 คะแนน หมายถึง มีความคิดสร้างสรรค์ในระดับปานกลาง

คะแนนรวมอยู่ระหว่าง 49-72 คะแนน หมายถึง มีความคิดสร้างสรรค์ในระดับสูง

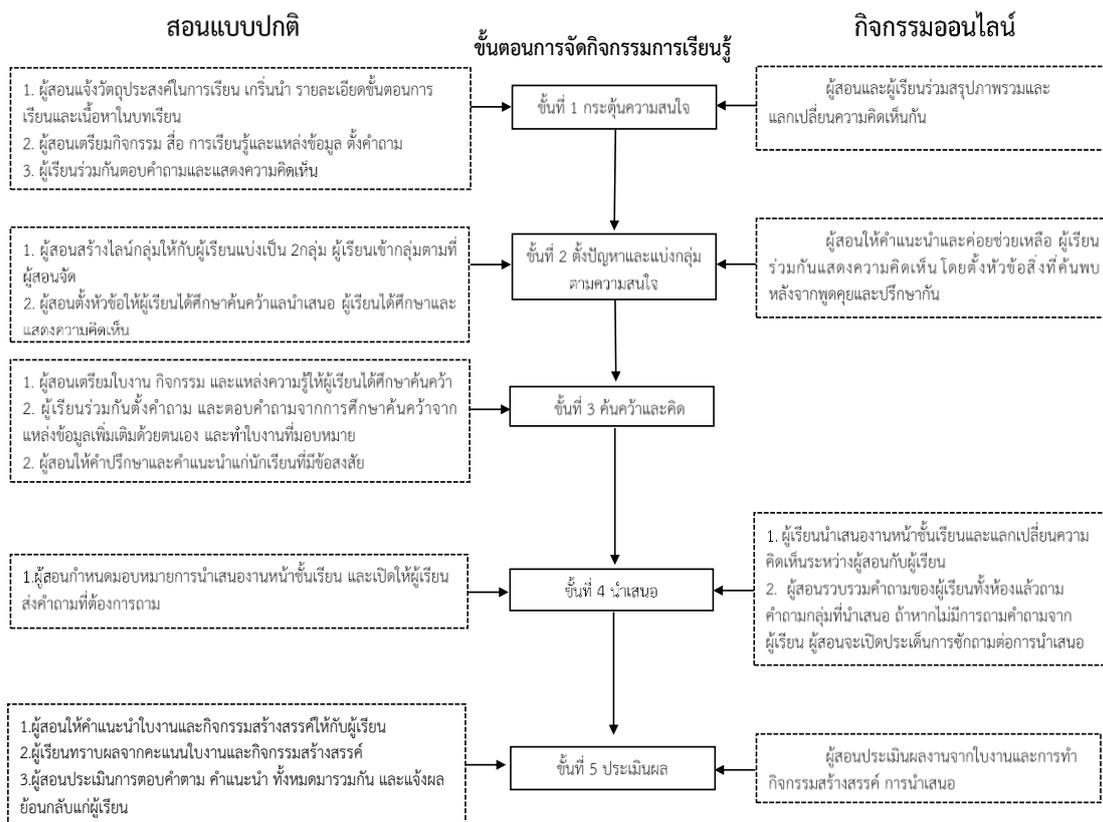
2) การวิเคราะห์หาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ใช้สถิติ คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐานโดยการเล่านิทาน สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนพระกุมารเยซูขอนแก่น มาวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจ โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีรายละเอียดการแปลผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยแบบวัดมาตราประมาณค่า ตามวิธีลิเคิร์ตชนิด 5 ระดับ คือ

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด
3.51 – 4.50	มีระดับความพึงพอใจมาก
2.51 – 3.50	มีระดับความพึงพอใจปานกลาง
1.51 – 2.50	มีระดับความพึงพอใจน้อย
1.00 – 1.50	มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

4. สรุปผลการวิจัย

1. ผลของการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้วยการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐานโดยการเล่านิทาน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วง รอบปฏิบัติการที่ 1 และศึกษาหาแนวทางแก้ปัญหา เพื่อนำมาปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวง รอบปฏิบัติการที่ 2 เพื่อให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยนำผลการศึกษาไปออกแบบและวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังภาพที่ 1



ภาพที่ 1 การออกแบบการจัดการเรียนรู้

จากภาพที่ 1 สรุปผลการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้วยการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐานโดยการเล่านิทาน โดยผู้วิจัยออกแบบและวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และสามารถจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ด้วยการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐานโดยการเล่านิทาน สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนพระกุมารเยซูขอนแก่น ได้ขั้นตอนการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ดังนี้ 1) กระตุ้นความสนใจ 2) ตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ 3) ค้นคว้าและคิดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4) นำเสนอ 5) ประเมินผล

2. ผลการศึกษาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐานโดยการเล่านิทาน

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลหลังจากที่ได้ทำการสอนครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้ และได้ทำการทดสอบความคิดสร้างสรรค์ในแต่ละวง รอบปฏิบัติการของนักเรียนชั้นอนุบาล 3/1 จำนวน 26 คน โดยผู้วิจัยได้ทำการวัดความคิดสร้างสรรค์ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความคิดริเริ่ม ด้านความคิดคล่องแคล่ว ด้านความคิดยืดหยุ่น และด้านความคิดละเอียดลออ ผลการศึกษานำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกันได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน

องค์ประกอบความคิดสร้างสรรค์	คะแนนความคิดสร้างสรรค์					
	วงรอบที่ 1			วงรอบที่ 2		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. ความคิดริเริ่ม	8.78	2.14	ระดับต่ำ	11.67	0.76	ระดับต่ำ
2. ความคิดคล่องแคล่ว	3.67	0.83	ระดับต่ำ	4.28	0.74	ระดับต่ำ
3. ความคิดยืดหยุ่น	6.31	4.16	ระดับต่ำ	12.47	2.13	ระดับต่ำ
4. ความคิดละเอียดลออ	17.67	5.49	ระดับต่ำ	21.72	4.37	ระดับต่ำ
รวม	36.43	3.15	ระดับปานกลาง	50.14	2.00	ระดับสูง

จากตารางที่ 1 ผลศึกษาการจัดการเรียนการสอนทั้ง 2 วงรอบปฏิบัติการ ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ผลงานในวงรอบปฏิบัติการที่ 1 มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ ($\bar{x} = 36.43$, S.D.= 3.15) วงรอบปฏิบัติการ ที่ 2 มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับสูง เท่ากับ ($\bar{x} = 50.14$, S.D.= 2.00) ซึ่งในวงรอบปฏิบัติการที่ 2 เพิ่มขึ้นจากวงรอบปฏิบัติการที่ 1

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐานโดยการเล่านิทาน

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ปฏิบัติการสอนครบทุกแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ทำการวัดความพึงพอใจของนักเรียน จำนวน 26 คน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐานโดยการเล่านิทาน สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนพระกุมารเยซูขอนแก่น จำนวน 10 ข้อ

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ขนาด ตัวอักษร เหมาะสมสะดวกต่อการใช้	4.52	0.55	มากที่สุด
2. รูปภาพเหมาะสมกับเนื้อหา	4.61	0.50	มากที่สุด
3. ทักษะการฝึกสนุก ชวนติดตาม	4.48	0.62	มาก
4. เนื้อหาไม่ยาก ไม่ซับซ้อน เข้าใจง่าย	4.48	0.56	มาก
5. ให้ความรู้ความเข้าใจในการทำกิจกรรมยิ่งขึ้น	4.39	0.61	มาก
6. ช่วยให้เกิดความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมมากขึ้น	4.74	0.44	มากที่สุด
7. นักเรียนได้รับประโยชน์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์	4.48	0.50	มาก
8. นักเรียนสนุกสนานกับกิจกรรม	4.68	0.47	มากที่สุด
9. ความรู้ที่ได้จากการฝึก นำไปประยุกต์ใช้กับตนเอง	4.61	0.49	มากที่สุด
10. นักเรียนฝึก แล้วจับใจความได้	4.40	0.56	มาก
เฉลี่ยรวม	4.53	0.53	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.53)

5. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่อง การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้วย การจัดการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน โดย การเล่านิทาน สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนพระกุมารเยซูขอนแก่น มีข้อค้นพบที่สำคัญ ดังนี้

1. การศึกษาการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน โดยการเล่านิทาน สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนพระกุมารเยซูขอนแก่น พบว่า ความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนเกิดขึ้นจากการกระตุ้นความสนใจด้วยสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการศึกษาค้นคว้า แสวงหาคำตอบและสร้างสรรค์ผลงานจากการทำงานแบบกลุ่มแสดงให้เห็นว่าผู้เรียน แต่ละคน หรือแต่ละกลุ่มได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นแปลกใหม่ ถกปัญหา ช่วยเหลือกันและกัน เพื่อให้ได้ข้อสรุปหรือแนวคิดที่เหมาะสมที่สุด ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนรู้มีการนำปัญหาใช้ในการดำเนินกิจกรรม ให้ผู้เรียนตั้งประเด็นปัญหาและแบ่งกลุ่มในการทำงานตามความสนใจ ทำให้ผู้เรียนรู้สึกพึงพอใจในสิ่งที่ต้องการศึกษา ที่สำคัญคือการทำให้อิสระในการเรียนรู้โดยผู้สอนจะไม่บอกว่าคุณคิดผิดหรือถูก แต่จะปล่อยให้ผู้เรียนได้ศึกษาและประมวลผลข้อมูลด้วยตนเองไม่จำกัดสถานที่และระยะเวลาผู้สอนให้กำลังใจผู้เรียนทุกความคิดที่เกิดขึ้นหากผู้เรียนมีข้อสงสัยหรือปัญหาสามารถสอบถามผู้สอนได้ตลอดเวลา สอดคล้องกับงานวิจัยของ (วิริยะ

ฤชัยพาณิชย์, 2558: 23-37) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เป็นรูปแบบการสอนที่ได้ทำการวิจัยต่อยอด มาจาก PBL (Problem-based Learning) ซึ่งเป็นหนึ่งในแนวทางการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเป็นการสอนแบบให้ผู้เรียนตื่นตัวในการค้นคว้าแทนที่จะรอรับการบรรยายแบบ เดิม ช่วยสร้างแรงบันดาลใจ กระตุ้นความอยากรู้เปิดโอกาสให้ค้นหา รวบรวมข้อมูล แยกแยะและนำมาสร้างเป็นความรู้ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสหาทางแก้ปัญหาด้วยตนเองแล้วนำเสนอผลงานด้วยวิธีการต่าง ๆ ประกอบด้วยกระบวนการทั้งหมด 5 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นที่ 1 กระตุ้นความสนใจ ขั้นที่ 2 ตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ ขั้นที่ 3 ค้นคว้าและคิดขั้นที่ 4 นำเสนอ และขั้นที่ 5 ประเมินผล เป็นไปในแนวทางเดียวกับ (อารี รังสินนท์, 2532) ได้กล่าวว่า การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เป็นการกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ควรให้โอกาสและเตรียมการให้เด็กเรียนรู้ด้วยตนเอง และยกย่องเด็กที่มีการเรียนรู้ด้วยตนเองจะเห็นได้ว่า ผู้สอนได้นำการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเข้ามา ร่วมสนับสนุนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการศึกษาค้นคว้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้และยึดหยุ่นในเรื่องของสถานที่และเวลาในการเรียนรู้

2. การศึกษาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ผสมผสาน แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน โดยการเล่านิทาน พบ ว่าการจัดการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน โดยการเล่านิทานส่งผลให้ผู้เรียนมีคะแนนความคิดสร้างสรรค์อยู่ในระดับสูง ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนนั้นช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการลงมือปฏิบัติ เพื่อศึกษาค้นคว้าหาคำตอบ นำความรู้ต่าง ๆ มาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เชื่อมโยงความรู้เก่าและใหม่เข้าเพื่อสร้างเป็นความรู้ที่เข้าใจ ได้ง่ายขึ้น ซึ่งผู้สอนมีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดอย่างอิสระ สร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในความสามารถของตนเอง โดยจะคอยให้คำแนะนำและกำลังใจขณะดำเนินกิจกรรม รวมถึงการแสดงออกทาง ด้านการนำเสนอที่สามารถสร้างสรรค์ได้อย่างหลากหลายตามความต้องการของผู้เรียน อีกทั้งยังมีการสนับสนุนจากการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา หากมีข้อสงสัยหรือคำถามก็สามารถสอบถามผ่านทางกระดานสนทนาได้หรือหากผู้เรียนขาดเรียนหรือเรียนไม่ทันก็สามารถเรียนรู้ผ่านบทเรียนที่ผู้สอนกำหนดไว้ได้ตามความต้องการสอดคล้องกับงานผู้วิจัยที่กล่าวโดย (วิมลพรรณ จุฑะพงค์ธรรม, 2561) ซึ่งศึกษาเรื่อง การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์โดยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ร่วมกับเว็บสนับสนุนรายวิชา วิชาการใช้งานโปรแกรมกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนมีระดับความคิดสร้างสรรค์ อยู่ในระดับสูง โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ลงมือปฏิบัติฝึกคิดริเริ่มให้แตกต่างไปจากแนวคิดเดิม การคิดค้นหาคำตอบให้ได้หลายทิศทาง ในสิ่งที่ผู้อื่นมองไม่เห็นอย่างคล่องแคล่ว และยึดหยุ่นจนนำไปสู่การสร้างผลงานอย่างพิถีพิถันด้วยความละเอียดลอออย่างสร้างสรรค์เป็นไปในแนวทางเดียวกับ (มงคล เรียงณรงค์ และลัดดา ศิลาน้อย, 2558: 141-148) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รายวิชา ส 21103 สังคมศึกษา 2 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่ง 1 ในทักษะนั้น ประกอบด้วยทักษะความคิดสร้างสรรค์โดยนักเรียน ร้อยละ 83.33 ผ่านเกณฑ์ และมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ

78.00 ทั้งนี้เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน มีโครงสร้างหลักที่พัฒนามาจากการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ซึ่งเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะที่จำเป็นต่ออนาคต เพื่อเตรียมตัวก้าวสู่งานใหม่ที่จะมาถึง ทำให้เกิดทักษะสำคัญโดย 1 ในนั้นคือทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน โดยการเล่านิทาน พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน โดยการเล่านิทาน อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.53) เนื่องจากผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าขั้นตอนและกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน โดยการเล่านิทานเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของห้องเรียนและผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถตั้งปัญหาจากสิ่งที่กำหนดให้ ศึกษาค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง มีความมั่นใจในการแสดงความคิดและความสามารถอย่างอิสระ แลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนได้ตลอดเวลา เชื่อมโยงความรู้ทั้งเก่าและใหม่เพื่อสร้างเป็นความรู้ที่มีสามารถทำเข้าใจได้ง่ายขึ้นด้วยความคิดของตนเองและนำเสนอผลงานด้วยความคิดสร้างสรรค์ ร่วมกับการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ (สิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์, 2560: 1-8) ที่ทำการศึกษาเรื่อง กระบวนการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานในกระบวนการเรียน CEE2205 ผลการทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบรรยากาศภายในห้องเรียน ด้านการพัฒนาทักษะต่าง ๆ และด้านกระบวนการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เพราะกระบวนการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน มีขั้นตอนการเรียนรู้ที่ชัดเจน และได้ปฏิบัติซ้ำบ่อย ๆ เป็นไปในแนวทางเดียวกับ (ชีวิน ดินนังวัฒนะ, 2555: 89-96) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) เรื่อง อาหารและสารอาหาร กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานสามารถให้นักเรียนค้นคว้าได้ด้วยตนเอง รูปแบบการนำเสนอที่น่าสนใจและช่วยแก้ปัญหาด้านความถนัดทางการเรียนรู้ที่แตกต่างกันได้ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานอยู่ในระดับพอใจมาก

6. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่อง การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน โดยการเล่านิทาน สำหรับนักเรียนห้องเรียน ชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนพระกุมารเยซูขอนแก่นมีข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยดังนี้

6.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

6.1.1 ผู้สอนต้องศึกษาหลักการการจัดการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน โดยการเล่านิทานขั้นตอนวิธีการจัดการเรียนรู้และการประเมินผู้เรียนให้ชัดเจน

6.1.2 ผู้สอนสามารถนำการจัดการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐานโดยการเล่านิทานไปส่งเสริมพฤติกรรมของผู้เรียนด้านอื่น ๆ ได้

6.1.3 การออกแบบกิจกรรมด้วยการจัดการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน โดยการเล่า นิทานและการเตรียมสิ่งที่จะมาใช้กระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจในการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นประเด็นคำถาม สื่อ หรืออุปกรณ์ ควรพิจารณาปัจจัยอื่นร่วมด้วย เช่น เนื้อหารายวิชา สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ และความสามารถ เดิมของผู้เรียน เป็นต้น

6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

6.2.1 ควรนำการจัดการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน โดยการเล่านิทาน ไปศึกษา ร่วมกับทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการคิดแก้ปัญหา ทักษะด้านความร่วมมือ เป็นต้น

6.2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลของความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6.2.3 ควรมีการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานไปประยุกต์ใช้กับ เนื้อหาและรายวิชาอื่น ๆ

7. ข้อค้นพบจากการวิจัย

การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้วยการเรียนรู้ผสมผสานแบบสร้างสรรค์เป็นฐานโดยการเล่า นิทาน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนอนุบาล การเล่านิทานทำให้นักเรียนมีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และนิทานยังช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะทางการคิด กล่าวแสดงออกและนิทาน จะสร้างสรรค์ นิสัยรักการอ่าน เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดพัฒนาการที่ดีตามวัยของนักเรียน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญาและสังคม โดยเฉพาะพัฒนาด้านการคิดอย่างสร้างสรรค์ และเป็นแนวทางเสริมสร้าง ศักยภาพนักเรียนอนุบาลให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ การพัฒนาการเรียน ส่งเสริมทักษะ ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักชื่นชม และมีทัศนคติที่ดี ให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ สรุปลักษณะภาพ



ภาพที่ 1 การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์โดยการเล่านิทานของนักเรียนอนุบาล

8. บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ สุขุม. (2533). การศึกษาความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการสังเกตของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการเล่นสรรค์สร้าง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ขจรพงษ์ ร่วมแก้ว. (2559). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเปิดตามแนวคิดคอนเนคทีวิสต์ซิมเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุษาบัณฑิต, สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ชีวิน ตินนังวัฒน์. (2555). ผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) เรื่องอาหารและสารอาหาร กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 ประจำเดือนมกราคม-มิถุนายน 2555, หน้า 89 - 96.
- ไพศาล วรคำ. (2559). การวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 8). มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.

- วิริยะ ฤชชัยพาณิชย์. (2558). การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน Creativity-based Learning(CBL) . วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้, ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 ประจำเดือนกรกฎาคม-ธันวาคม 2558, หน้า 23 - 37.
- วิมลพรรณ จุฑะพงค์ธรรม. (2561). การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์โดยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับเว็บสนับสนุนรายวิชา วิชาการใช้งานโปรแกรมกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2547).วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 6).กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- มงคล เรียงณรงค์ และลัดดา ศีลาน้อย. (2558). การวิจัยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBI) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รายวิชา ส 21103 สังคมศึกษา 2. ขอนแก่น: วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ปีที่ 38 ฉบับที่ 4 ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2558, หน้า 141 - 148.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2542). การบริหารและการนิเทศการศึกษาปฐมวัย. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาระบบการพิมพ์.
- สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์. (2560). กระบวนการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานในกระบวนการเรียนวิชา CEE2205 (ความคิดสร้างสรรค์สำหรับเด็ก). วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์, ปีที่ 32 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน พฤษภาคม-สิงหาคม 2560, หน้า 1 - 8.
- สันหพัฒน์ อรุณธารี. (2542). นิทานสำหรับเด็กปฐมวัย. ภูเก็ต: โครงการตำราวิชาการราชภัฏเฉลิมพระเกียรติ. โปรแกรมวิชาการศึกษาปฐมวัย, คณะครุศาสตร์, สถาบันราชภัฏภูเก็ต.
- อารี รังสินันท์. (2532). ความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.
- Guilford, J. P. (1959). *Fundamental statistics in psychology and education*. New York: McGraw-Hill,
- Jellen, H.G. & Urban, K.K. (1989). *Assessing Creative Potential World-wide: The First cross - cultural Application of the Test for Creative Thinking-drawing Production (TCT-DP)*. *Gifted Education International*, 6(2), p. 78 – 86.